

Protokol o pravidlech původu a o postupech stanovení původu

ODDÍL A

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto protokolu se použijí tyto definice:

akvakulturou se rozumí chov vodních organismů včetně ryb, měkkýšů, korýšů, jiných vodních bezobratlých a vodních rostlin z vajíček, potěru, mladých rybek a larev, zásahem do procesu chovu či růstu s cílem zvýšit produkci, jako např. pravidelné osazování násad, krmení nebo ochrana před dravci;

pojmem **zařazeno** se rozumí zařazení produktu nebo výrobku do určitého čísla nebo položky HS;

celním orgánem se rozumí jakýkoli orgán veřejné moci, který je podle práva strany odpovědný za správu a uplatňování celních právních předpisů, nebo, na straně EU, stanoví-li tak právní předpisy, příslušné útvary Evropské komise;

celní hodnotou se rozumí hodnota určená v souladu s Dohodou o celní hodnotě;

určením původu se rozumí stanovení, zda produkt splňuje požadavky na označení jako původní produkt v souladu s tímto protokolem;

vývozcem se rozumí vývozce usazený na území strany;

identickými původními produkty se rozumí produkty, jež jsou stejné ve všech ohledech, včetně fyzických vlastností, jakosti a pověsti, bez ohledu na drobné vzhledové rozdíly, které nejsou relevantní pro určení původu těchto produktů v rámci tohoto protokolu;

dovozcem se rozumí dovozce usazený na území strany;

materiálem se rozumí jakékoli příměsi, komponenty, části nebo produkty, které se používají při výrobě jiného produktu;

čistou hmotností nepůvodního materiálu se rozumí hmotnost materiálu, jak je použit při výrobě produktu, bez hmotnosti obalu daného materiálu;

čistou hmotností produktu se rozumí hmotnost produktu bez hmotnosti obalu. Pokud navíc výrobní proces zahrnuje zahřívání nebo sušení, může být čistou hmotností produktu čistá hmotnost všech materiálů použitých při jeho výrobě, kromě vody čísla 22.01 přidané během výroby daného produktu;

výrobcem se rozumí osoba, která je zapojena do jakéhokoli druhu opracování nebo zpracování včetně takových operací, jako je chov, těžba, pěstování, sklízení, rybolov, odchyt, lov, stejně jako výroba, montáž či demontáž výrobku;

produktem nebo **výrobkem** se rozumí výsledek výroby, bez ohledu na to, zda je určen k použití jako materiál k výrobě jiného produktu;

výrobou se rozumí jakýkoli druh opracování nebo zpracování včetně takových operací, jako je chov, těžba, pěstování, sklízení, rybolov, odchyt, lov, stejně jako výroba, montáž či demontáž výrobku;

převodní hodnotou produktu nebo cenou produktu ze závodu se rozumí cena zaplacená nebo splatná výrobcí produktu v místě, kde se uskutečnila poslední fáze výroby, přičemž musí zahrnovat hodnotu všech materiálů. Jestliže cena zaplacená nebo splatná neexistuje nebo pokud nezahrnuje hodnotu všech materiálů, potom převodní hodnota produktu nebo cena produktu ze závodu:

- a) musí zahrnovat hodnotu všech materiálů a výrobní náklady vynaložené při výrobě produktu, vypočítané v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami, a
- b) může zahrnovat částky režijních nákladů a zisku výrobce, které lze produktu odůvodněně přiřadit.

Vyloučeny jsou případné vnitřní daně, které se vracejí nebo mohou být vráceny při vývozu získaného produktu. Pokud převodní hodnota produktu nebo cena produktu ze závodu zahrnuje náklady vzniklé poté, co produkt opustí místo výroby, jako jsou náklady na dopravu, nakládku, vykládku, manipulaci nebo pojištění, musí být tyto náklady vyloučeny, a

hodnotou nepůvodních materiálů se rozumí celní hodnota materiálu při dovozu na území strany, stanovená v souladu s Dohodou o celní hodnotě. Hodnota nepůvodního materiálu musí zahrnovat veškeré náklady vzniklé při dopravě materiálu do místa dovozu, jako jsou náklady na dopravu, nakládku, vykládku, manipulaci nebo pojištění. Pokud není celní hodnota známa nebo ji nelze zjistit, považuje se za hodnotu nepůvodních materiálů první ověřitelná cena zaplacená za tyto materiály v Evropské unii nebo v Kanadě.

ODDÍL B

PRAVIDLA PŮVODU

Článek 2

Obecné požadavky

1. Pro účely této dohody se za produkt nebo výrobek pocházející ze strany, kde se uskutečnila poslední fáze výroby, považuje produkt nebo výrobek, který na území strany nebo na území obou stran v souladu s článkem 3:
 - a) byl zcela získán ve smyslu článku 4;
 - b) byl vyroben výhradně z původních materiálů, nebo
 - c) byl podroben výrobě v dostatečném rozsahu ve smyslu článku 5.
2. S výjimkou případů stanovených v čl. 3 odst. 8 a 9 musí být podmínky týkající se získání statusu původu, jež jsou stanoveny v tomto protokolu, nepřetržitě splněny na území jedné nebo obou stran.

Článek 3

Kumulace původu

1. Produkt, který pochází z jedné strany dohody, se považuje za pocházející z druhé strany, pokud je použit jako materiál při výrobě produktu v dotyčné druhé straně.
2. Pro účely určení statusu původu produktu může vývozce vzít v úvahu to, že nepůvodní materiál byl podroben výrobním operacím uskutečněným v druhé straně dohody.
3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, jestliže výrobní operace, jimž byl produkt podroben, nepřesahují rámec úkonů uvedených v článku 7 a pokud cílem těchto výrobních operací, jak dosvědčuje většina důkazů, je obejít finančních či daňových právních předpisů stran dohody.
4. Pokud vývozce vyplnil prohlášení o původu v souvislosti s produktem, na nějž se odkazuje v odstavci 2, musí mít k dispozici vyplněné a podepsané prohlášení dodavatele nepůvodních materiálů použitých při výrobě produktu.
5. Prohlášením dodavatele může být prohlášení uvedené v příloze 3 nebo rovnocenný doklad obsahující stejné údaje, které popisují dotyčné nepůvodní materiály dostatečně podrobně za účelem jejich identifikace.
6. Má-li prohlášení dodavatele uvedené v odstavci 4 elektronickou podobu, nemusí být podepsané, je-li identita dodavatele věrohodně prokázána celním orgánům ve straně dohody, kde bylo prohlášení dodavatele vyplněno.
7. Prohlášení dodavatele se vztahuje k jedné nebo více fakturám za stejný materiál dodaný během období nepřesahujícího 12 měsíců ode dne, jenž je uveden v prohlášení dodavatele.
8. S výhradou odstavce 9, má-li každá strana uzavřenu dohodu o volném obchodu s touž třetí zemí, jak je povoleno Dohodou o WTO, může vývozce při určování, zda je výrobek původní podle této dohody, vzít v úvahu materiál z této třetí země.

9. Každá strana použije odstavec 8 pouze tehdy, pokud mezi každou stranou a třetí zemí platí obdobná ustanovení a pokud se strany dohodnou na příslušných podmínkách.

10. Bez ohledu na odstavec 9, má-li každá strana uzavřenu dohodu o volném obchodu se Spojenými státy a pokud se obě strany dohodnou na příslušných podmínkách, použije každá strana odstavec 8 při určování, zda produkt kapitoly 2 nebo 11, čísel 16.01 až 16.03, kapitoly 19, čísla 20.02 nebo 20.03 nebo položky 3505.10 je původní podle této dohody.

Článek 4

Zcela získané produkty

1. Za zcela získané ve straně dohody se považují tyto produkty:

- a) nerostné produkty a jiné neživé přírodní zdroje tam extrahované nebo vytěžené;
- b) zelenina, rostliny a rostlinné produkty tam sklizené;
- c) živá zvířata tam narozená či vylíhnutá a odchovaná;
- d) produkty tam získané z živých zvířat;
- e) produkty z poražených zvířat tam narozených či vylíhnutých a odchovaných;
- f) produkty získané z lovu, odchytu nebo rybolovu tam prováděného, ne však za vnějšími hranicemi teritoriálního moře strany;
- g) produkty akvakultury tam odchované;
- h) ryby, měkkýši a koryši a jiní mořští živočichové ulovení z plavidla za vnějšími hranicemi kteréhokoli teritoriálního moře;
- i) výrobky zhotovené na palubě zpracovatelských plavidel výhradně z produktů uvedených v písmeni h);
- j) nerostné produkty a jiné neživé přírodní zdroje vytěžené nebo extrahované z mořského dna, podloží, či z oceánského dna:
 - i) výlučné ekonomické zóny Kanady nebo členských států Evropské unie, jak je vymezena jejich domácím právem, v souladu s částí V Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, podepsané dne 10. prosince 1982 v Montego Bay („UNCLOS“);
 - ii) kontinentálního šelfu Kanady nebo členských států Evropské unie, jak je vymezen jejich domácím právem, v souladu s částí VI UNCLOS, nebo
 - iii) oblasti, jak je vymezena v čl. 1 odst. 1 UNCLOS,stranou dohody nebo osobou ze strany dohody, pokud dotyčná strana dohody nebo osoba ze strany dohody má k využívání mořského dna, podloží nebo oceánského dna práva;
- k) suroviny získané z použitých produktů tam sebraných, pokud tyto produkty jsou vhodné pouze k takovému opětovnému využití;
- l) součásti získané z použitých produktů tam sebraných, pokud tyto produkty jsou vhodné pouze k takovému využití odpadů, kdy daná součást je:
 - i) zpracována do jiného produktu, nebo
 - ii) dále zpracována do podoby produktu, jehož výkonnost a životnost jsou stejné nebo podobné jako u nového produktu stejného typu;
- m) produkty v jakékoli fázi výroby tam vyrobené výhradně z produktů uvedených v písmenech a) až j).

2. Pro účely odst. 1 písm. h) a i) se na plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo vztahují tyto podmínky:
- a) plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo musí být:
- i) registrováno v členském státě Evropské unie nebo v Kanadě, nebo
 - ii) zapsáno na seznam v Kanadě, pokud toto plavidlo:
 - A) bezprostředně před svým zapsáním na seznam v Kanadě je oprávněno plout pod vlajkou členského státu Evropské unie a musí pod touto vlajkou plout, a
 - B) splňuje podmínky odst. 2 písm. b) bodu i) nebo ii);
 - iii) je oprávněno plout pod vlajkou členského státu Evropské unie nebo Kanady a musí pod touto vlajkou plout, a
- b) pokud jde o Evropskou unii, plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo musí být:
- i) vlastněno nejméně z 50 % státními příslušníky členského státu Evropské unie, nebo
 - ii) ve vlastnictví společností, jež mají sídlo a hlavní provozovnu v členském státě Evropské unie a které jsou nejméně z 50 % ve vlastnictví členského státu Evropské unie, veřejných subjektů nebo státních příslušníků členského státu Evropské unie, nebo
- c) pokud jde o Kanadu, plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo musí lovit ryby, měkkýše a korýše nebo jiné mořské živočichy na základě kanadské rybolovné licence. Mezi kanadské rybolovné licence patří kanadské obchodní licence k rybolovu a kanadské licence k rybolovu původními obyvateli vydané organizacemi původního obyvatelstva. Držitel kanadské rybolovné licence musí být:
- i) kanadským státním příslušníkem;
 - ii) podnikem, který není v zahraničním vlastnictví více než ze 49 % a má obchodní přítomnost v Kanadě;
 - iii) rybářským plavidlem ve vlastnictví osoby uvedené v bodě i) nebo ii), které je registrováno v Kanadě, oprávněno a povinno plout pod kanadskou vlajkou, nebo
 - iv) organizací původního obyvatelstva se sídlem na území Kanady. Osoba provozující rybolov na základě kanadské licence k rybolovu původními obyvateli musí být kanadským státním příslušníkem.

Článek 5

Výroba v dostatečném rozsahu

1. Pro účely článku 2 se u produktů, jež nejsou zcela získány, má za to, že byly podrobeny výrobě v dostatečném rozsahu, jsou-li splněny podmínky stanovené v příloze 5.
2. Je-li nepůvodní materiál podroben výrobě v dostatečném rozsahu, považuje se výsledný produkt za původní, přičemž se nebere ohled na nepůvodní materiál v něm obsažený, pokud je tento produkt použit v následné výrobě dalšího produktu.

Článek 6

Odchytky

1. Bez ohledu na čl. 5 odst. 1 a s výjimkou ustanovení odstavce 3 se produkt v případě, že nepůvodní materiály použité při jeho výrobě nespĺňují podmínky stanovené v příloze 5, považuje za původní, jestliže:
- a) celková hodnota těchto nepůvodních materiálů nepřesahuje 10 % převodní hodnoty produktu nebo ceny produktu ze závodu;
 - b) použitím tohoto odstavce není překročen žádný procentní podíl uvedený v příloze 5 jako nejvyšší přípustná hodnota nebo hmotnost nepůvodních materiálů, a
 - c) produkt splňuje všechny ostatní příslušné požadavky tohoto protokolu.

2. Odstavec 1 se nepoužije na produkty zcela získané ve straně dohody ve smyslu článku 4. Pokud pravidlo původu stanovené v příloze 5 vyžaduje, aby materiály použité při výrobě produktu byly zcela získány, použije se odchylka stanovená v odstavci 1 na součet těchto materiálů.
3. Odchylka pro textilní a oděvní výrobky kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému se stanoví v souladu s přílohou 1.
4. Odstavce 1 až 3 se použijí s výhradou čl. 8 písm. c).

Článek 7

Výroba v nedostatečném rozsahu

1. Aniž je dotčen odstavec 2, jsou následující úkony nedostačující pro získání statusu původu produktu, bez ohledu na to, zda jsou splněny požadavky článku 5 nebo 6:
 - a) úkony výlučně určené k zachování produktů v dobrém stavu během skladování a přepravy ⁽¹⁾;
 - b) rozdělování nebo spojování nákladových kusů;
 - c) mytí, čištění nebo úkony pro odstranění prachu, oxidů, oleje, nátěru nebo jiných povrchových vrstev z produktu;
 - d) žehlení nebo mandlování textilií nebo textilních výrobků kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému;
 - e) prosté natírání, malování nebo leštění;
 - f) loupání, částečné nebo úplné bělení, leštění nebo hlazení obilovin nebo rýže kapitoly 10, jež nemá za následek zařazení do jiné kapitoly;
 - g) úkony spočívající v barvení nebo ochucování cukru čísla 17.01 nebo 17.02; úkony spočívající v tvarování cukru čísla 17.01; částečné nebo úplné mletí krystalového cukru čísla 17.01;
 - h) loupání, vypeckovávání nebo louskání zeleniny kapitoly 7, ovoce kapitoly 8, ořechů čísla 08.01 nebo 08.02 nebo jader podzemnice olejné čísla 12.02, pokud tato zelenina, ovoce, ořechy nebo jádra podzemnice olejné zůstávají zařazené do stejné kapitoly;
 - i) ostření, prosté broušení, prosté mletí nebo drcení nebo prosté řezání, stříhání, krájení, sekání nebo štípání;
 - j) prosté prosévání, prohazování, třídění, zařazování, srovnávání nebo sdružování;
 - k) prosté balicí operace, jako je plnění do lahví, konzerv, sklenic, pytlů, beden, krabic nebo upevnění na podložky nebo desky;
 - l) připevňování nebo tisk značek, štítků, log nebo obdobných rozlišovacích znaků na produkty nebo jejich obaly;
 - m) mísení cukru čísla 17.01 nebo 17.02 s jakýmkoli jiným materiálem;
 - n) prosté mísení materiálů, též různých druhů; prosté mísení nezahrnuje úkon, který vede k chemické reakci ve smyslu poznámek ke kapitole 28 nebo 29 přílohy 5;
 - o) prosté sestavování částí výrobků na úplný výrobek kapitol 61, 62 nebo 82 až 97 harmonizovaného systému nebo rozkládání úplných výrobků kapitol 61, 62 nebo 82 až 97 na části;
 - p) kombinace dvou nebo více úkonů uvedených v písmenech a) až o), a
 - q) porážení zvířat.
2. V souladu s článkem 3 se při posuzování, zda byl produkt podroben nedostatečné výrobě ve smyslu odstavce 1, berou v úvahu veškeré výrobní operace provedené na daném produktu v Evropské unii a v Kanadě.

⁽¹⁾ Konzervační postupy, jako je chlazení, zmrazení nebo větrání, jsou považovány za nedostatečné ve smyslu písmene a), naopak postupy, jako je nakládání, sušení nebo uzení, jejichž účelem je dodat produktu zvláštní nebo jiné vlastnosti, nejsou považovány za nedostatečné.

3. Pro účely odstavce 1 se úkony považují za prosté, jestliže k jejich provedení nejsou zapotřebí žádné zvláštní dovednosti, ani stroje, přístroje nebo nástroje pro tyto úkony speciálně vyrobené nebo nainstalované nebo pokud tyto dovednosti, stroje, přístroje nebo nástroje nijak nepřispívají k základním charakteristikám či vlastnostem produktu.

Článek 8

Jednotka klasifikace

Pro účely tohoto protokolu platí následující:

- a) sazební zařazení určitého produktu nebo materiálu se stanoví podle harmonizovaného systému;
- b) v případě, že produkt sestávající ze skupiny nebo sestavy výrobků nebo součástí je podle pravidel harmonizovaného systému zařazen do jednoho čísla nebo položky, považuje se za daný produkt celá skupina či sestava, a
- c) v případě, že zásilka sestává z několika identických produktů zařazených do stejného čísla nebo položky harmonizovaného systému, musí být každý produkt posuzován samostatně.

Článek 9

Obaly a obalové materiály a schránky

1. V případě, že podle všeobecného pravidla 5 harmonizovaného systému je obal pro účely zařazení součástí produktu, je tento obal brán v úvahu při určování toho, zda všechny nepůvodní materiály použité při výrobě produktu splňují požadavky stanovené v příloze 5.
2. Obalové materiály a schránky, v nichž je produkt zabalen pro účely přepravy, se při určování původu produktu neberou v úvahu.

Článek 10

Oddělená účetní evidence zastupitelných materiálů nebo produktů

1. a) Jsou-li při výrobě produktu použity původní a nepůvodní zastupitelné materiály, nemusí být určení původu zastupitelných materiálů prováděno na základě fyzického oddělení a identifikace případných konkrétních zastupitelných materiálů, ale může být provedeno na základě systému řízení zásob, nebo
- b) v případě, že původní a nepůvodní zastupitelné produkty kapitol 10, 15, 27, 28, 29, čísel 32.01 až 32.07 nebo 39.01 až 39.14 harmonizovaného systému jsou fyzicky spojeny či smíchány v rámci zásob v jedné straně dohody před vývozem do druhé strany dohody, nemusí být určení původu zastupitelných produktů prováděno na základě fyzického oddělení a identifikace případných konkrétních zastupitelných produktů, ale může být provedeno na základě systému řízení zásob.
2. Systém řízení zásob musí:
 - a) zajišťovat, aby status původu nebyl v žádném případě udělen více produktům, než by tomu bylo v případě, kdy by zastupitelné materiály nebo zastupitelné produkty byly fyzicky odděleny;
 - b) poskytovat informaci o množství původních a nepůvodních materiálů nebo produktů, včetně dat, kdy byly tyto materiály nebo produkty zařazeny do zásob, a, pokud to vyžaduje příslušné pravidlo původu, hodnoty těchto materiálů nebo produktů;
 - c) poskytovat informaci o množství produktů vyrobených za použití zastupitelných materiálů, nebo o množství zastupitelných produktů, které jsou dodávány zákazníkům, kteří požadují doklad o původu ze strany dohody za účelem získání preferenčního zacházení podle této dohody, stejně jako zákazníkům, kteří takovýto doklad nepožadují, a
 - d) poskytovat informaci o tom, zda byla disponibilní zásoba původních produktů dostatečně velká, aby jí bylo možno doložit prohlášení o statusu původu.

3. Strana může požadovat, aby vývozce nebo výrobce na jejím území, který chce používat systém řízení zásob podle tohoto článku, musel od této strany předem získat povolení, aby tento systém mohl používat. Strana může povolení používat systém řízení zásob odejmout v případě, že vývozce nebo výrobce tento systém zneužívá.

4. Pro účely odstavce 1 se „zastupitelnými materiály“ nebo „zastupitelnými produkty“ rozumí materiály nebo produkty stejného druhu a obchodní kvality, se stejnými technickými a fyzickými vlastnostmi, které od sebe nelze rozeznat pro účely určení jejich původu.

Článek 11

Příslušenství, náhradní díly a nástroje

Příslušenství, náhradní díly a nástroje dodávané spolu s produktem, jež jsou součástí jeho běžného příslušenství, náhradních dílů nebo nástrojů a které nejsou fakturovány samostatně a jejichž množství a hodnota jsou pro daný produkt obvyklé:

- a) se zohlední při výpočtu hodnoty příslušných nepůvodních materiálů, pokud pravidlo původu podle přílohy 5 použitelné na daný produkt stanoví nejvyšší přípustnou hodnotu nepůvodních materiálů v podobě procentního podílu, a
- b) se nezohlední při určování, zda se na všechny nepůvodní materiály použité při výrobě produktu vztahuje příslušná změna sazebního zařazení nebo jiné požadavky stanovené v příloze 5.

Článek 12

Soupravy

1. S výjimkou případů uvedených v příloze 5 se souprava ve smyslu všeobecného pravidla 3 harmonizovaného systému považuje za původní, jestliže:

- a) jsou původními produkty všechny součásti, z nichž se souprava skládá, nebo
 - b) v případě, že součástí soupravy je nepůvodní produkt, je původní alespoň jeden z produktů, z nichž se souprava skládá, nebo všechny obalové materiály a schránky dané soupravy, a
 - i) hodnota nepůvodních produktů kapitol 1 až 24 harmonizovaného systému, z nichž se souprava skládá, nepřesahuje 15 % převodní hodnoty soupravy nebo ceny soupravy ze závodu;
 - ii) hodnota nepůvodních produktů kapitol 25 až 97 harmonizovaného systému, z nichž se souprava skládá, nepřesahuje 25 % převodní hodnoty soupravy nebo ceny soupravy ze závodu, a
 - iii) hodnota všech nepůvodních produktů, z nichž se souprava skládá, nepřesahuje 25 % převodní hodnoty soupravy nebo ceny soupravy ze závodu.
2. Hodnota nepůvodních produktů, z nichž se souprava skládá, se vypočítá stejným způsobem jako hodnota nepůvodních materiálů.
3. Převodní hodnota soupravy nebo cena soupravy ze závodu se vypočítá stejným způsobem jako převodní hodnota produktu nebo cena produktu ze závodu.

Článek 13

Neutrální prvky

Při určování, zda je produkt původní, není nutné zjišťovat původ následujících prvků, jež mohou být použity při jeho výrobě:

- a) energie a palivo;
- b) zařízení a vybavení;

- c) stroje a nástroje, nebo
- d) materiály, které se nestávají a nemají se stát součástí konečného složení produktu.

Článek 14

Přeprava přes třetí zemi

1. Produkt, který byl podroben výrobním operacím splňujícím požadavky článku 2, se považuje za původní pouze v případě, že po těchto výrobních operacích:
 - a) již není podroben dalším výrobním operacím ani žádným jiným operacím mimo území stran, kromě vykládky, překládky či jakékoli jiné operace nezbytné k zachování produktu v dobrém stavu nebo k přepravě produktu na území strany, a
 - b) zůstává během doby, kdy se nachází mimo území stran, pod celní kontrolou.
2. Skladování produktů a zásilek či rozdělování zásilek lze provést na odpovědnost vývozce nebo následného držitele produktů a produkty zůstávají v zemi nebo v zemích tranzitu pod celní kontrolou.

Článek 15

Vrácené původní produkty

V případě, že původní produkt vyvezený ze strany dohody do třetí země je vrácen, považuje se za nepůvodní, nelze-li celním orgánům věrohodně prokázat, že vrácený produkt:

- a) je tentýž jako produkt vyvezený, a
- b) nebyl podroben žádné operaci nad rámec toho, co je nezbytné k jeho zachování v dobrém stavu.

Článek 16

Cukr

1. Pokud pravidlo původu vyžaduje, aby čistá hmotnost nepůvodního cukru použitého při výrobě nepřekročila určitou prahovou hodnotu, splňuje výrobek tuto podmínku tehdy, jestliže tuto prahovou hodnotu nepřekračuje celková čistá hmotnost všech monosacharidů a disacharidů obsažených ve výrobku nebo v materiálech použitých při výrobě.
2. Výrobek rovněž splňuje podmínku uvedenou v odstavci 1 tehdy, jestliže prahovou hodnotu nepřekračuje čistá hmotnost nepůvodního cukru zařazeného do čísla 17.01 nebo položek 1702.30 až 1702.60 nebo do položky 1702.90, kromě maltodextrinu, chemicky čisté maltózy nebo karamelu k barvení, jak je uvedeno ve vysvětlivkách k číslu 17.02, je-li použit jako takový při výrobě:
 - a) daného výrobku, a
 - b) materiálů obsahujících nepůvodní cukr zařazených do položek 1302.20, 1704.90, 1806.10, 1806.20, 1901.90, 2101.12, 2101.20, 2106.90 a 3302.10, které jsou jako takové použity při výrobě daného výrobku. Alternativně lze použít i čistotu hmotnost všech monosacharidů a disacharidů obsažených v každém z těchto materiálů obsahujících cukr. V případě, že čistá hmotnost nepůvodního cukru použitého při výrobě těchto materiálů obsahujících cukr nebo čistá hmotnost monosacharidů a disacharidů obsažených v těchto materiálech obsahujících cukr není známa, musí se použít celková čistá hmotnost těchto materiálů, které jsou jako takové použity při výrobě.
3. Čistá hmotnost kteréhokoli nepůvodního cukru podle odstavce 2 může být vypočítána ve vztahu k sušině.
4. Pro účely použití pravidel původu, pokud jde o čísla 17.04 a 18.06, se hodnota nepůvodního cukru vztahuje k hodnotě nepůvodního materiálu uvedeného v odstavci 2, který je použit při výrobě výrobku.

Článek 17

Čisté náklady

1. Pro účely tohoto článku se kromě definic stanovených v článku 1 použijí tyto definice:

motorovým vozidlem se rozumí výrobek položek 8703.21 až 8703.90;

čistými náklady se rozumí celkové náklady po odečtení nákladů na podporu prodeje, marketing a poprodejní servis, licenčních poplatků, nákladů na dopravu a balení a neuznatelných úrokových nákladů, které jsou v celkových nákladech zahrnuty;

neuznatelnými úrokovými náklady se rozumí úrokové náklady vzniklé výrobci, které překračují 700 bazických bodů nad příslušnou úrokovou sazbou národní centrální banky stanovenou pro srovnatelné splatnosti;

licenčními poplatky se rozumějí platby jakéhokoli druhu, včetně plateb v rámci technické pomoci nebo podobných dohod, jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoli autorského práva, literárního, uměleckého nebo vědeckého díla, patentu, ochranné známky, vzoru, modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu, s výjimkou plateb v rámci technické pomoci nebo podobných dohod, které mohou souviset se specifickými službami, jako jsou:

- a) školení personálu, bez ohledu na místo, kde je prováděno, a
- b) jsou-li prováděny na území jedné nebo obou stran, inženýrské služby, služby související s vybavením potřebným zařízením a nástroji, seřizováním lisů a razidel, vývojem softwaru a podobné služby v oblasti výpočetní techniky, či jiné služby;

náklady na podporu prodeje, marketing a poprodejní servis se rozumí tyto náklady související s podporou prodeje, marketingem a poprodejním servisem:

- a) podpora prodeje a uvádění na trh; reklama ve sdělovacích prostředcích; reklama a průzkum trhu; propagační a předváděcí materiál; výstavy; prodejní výstavy, veletrhy a konference; bannery; reklamní panely; bezplatné vzorky; literatura související s prodejem, marketingem a poprodejním servisem (prospekty, katalogy, technická literatura, ceníky, servisní příručky a informační materiály na podporu prodeje); vytváření a ochrana log a ochranných známek; sponzorství; náklady na doplňování stavu na velkoobchodní i maloobchodní úrovni; zábava;
- b) pobídky prodeje a uvádění na trh; slevy pro spotřebitele, maloobchodníky či velkoobchodníky; pobídky související se zbožím;
- c) mzdy; provize z prodeje; bonusy; dávky (například nemocenské dávky, pojistná plnění či důchodové dávky); cestovní výdaje a výdaje na pobyt, a členské poplatky a honoráře za odborné výkony pracovníků poskytujících služby v oblasti podpory prodeje, marketingu a poprodejního servisu;
- d) nábor a školení pracovníků poskytujících služby v oblasti podpory prodeje, marketingu a poprodejního servisu a školení zaměstnanců zákazníků v oblasti poprodejního servisu, pokud jsou tyto náklady na finančních výkazech či na nákladových účtech výrobce vykázány samostatně za podporu prodeje, marketing a poprodejní servis výrobků;
- e) pojištění odpovědnosti za výrobky;
- f) kancelářské potřeby pro účely podpory prodeje, marketingu a poprodejního servisu výrobků, pokud jsou tyto náklady na finančních výkazech či na nákladových účtech výrobce vykázány samostatně za podporu prodeje, marketing a poprodejní servis výrobků;
- g) telefon, pošta a jiné způsoby komunikace, pokud jsou tyto náklady na finančních výkazech či na nákladových účtech výrobce vykázány samostatně za podporu prodeje, marketing a poprodejní servis výrobků;
- h) nájem a odpisy kancelářských budov a distribučních středisek sloužících pro účely podpory prodeje, marketingu a poprodejního servisu;
- i) pojistné, daně, náklady na služby a opravy a údržbu související s kancelářskými budovami a distribučními středisky sloužícími pro účely podpory prodeje, marketingu a poprodejního servisu, pokud jsou tyto náklady na finančních výkazech či na nákladových účtech výrobce vykázány samostatně za podporu prodeje, marketing a poprodejní servis výrobků, a
- j) platby výrobce jiným osobám za záruční opravy;

náklady na dopravu a balení se rozumí náklady vzniklé při balení produktu pro účely přepravy a za přepravu produktu z místa přímého odeslání kupujícímu, kromě nákladů na přípravu a balení produktu pro maloobchodní prodej, a

celkovými náklady se rozumí všechny náklady produktu, náklady období a ostatní náklady vzniklé v souvislosti s výrobou produktu v Kanadě, kdy:

- a) **náklady produktu** se rozumí náklady, které jsou spojené s výrobou produktu, přičemž zahrnují hodnotu materiálů, přímé mzdové náklady a přímé režijní náklady;
- b) **náklady období** se rozumí náklady jiné než náklady produktu, které jsou zaúčtovány do nákladů v období, ve kterém vznikly, včetně prodejních nákladů a běžných a administrativních výdajů;
- c) **ostatními náklady** se rozumí všechny náklady zaznamenané v účetnictví výrobce, nejsou náklady produktu ani náklady období.

2. Za účelem výpočtu čistých nákladů určitého produktu podle tabulky D.1 (Roční kvóta pro vozidla vyvážená z Kanady do Evropské unie) v příloze 5-A může výrobce produktu:

- a) vypočítat celkové náklady vzniklé v souvislosti se všemi produkty vyrobenými tímto výrobcem, odečíst veškeré náklady na podporu prodeje, marketing a poprodejní servis, licenční poplatky, náklady na dopravu a balení a neuznatelné úrokové náklady, které jsou zahrnuty v celkových nákladech všech těchto produktů a výsledné čisté náklady těchto produktů poté přiměřeně přiřadit danému produktu;
- b) vypočítat celkové náklady vzniklé v souvislosti se všemi produkty vyrobenými tímto výrobcem, přiměřeně přiřadit celkové náklady danému produktu a poté odečíst veškeré náklady na podporu prodeje, marketing a poprodejní servis, licenční poplatky, náklady na dopravu a balení a neuznatelné úrokové náklady, které jsou zahrnuty v podílu celkových nákladů přiřazenému danému produktu, nebo
- c) přiměřeně přiřadit veškeré náklady, které jsou součástí celkových nákladů, jež tomuto výrobcovi vznikly v souvislosti s daným produktem, tak aby úhrnná částka těchto nákladů nezahrnovala žádné náklady na podporu prodeje, marketing a poprodejní servis, licenční poplatky, náklady na dopravu a balení ani neuznatelné úrokové náklady.

3. Výši čistých nákladů určitého produktu podle odstavce 1 může výrobce vypočítat jako průměrnou hodnotu za účetní období buď ve vztahu ke všem motorovým vozidlům, která dotyčný výrobce v dané kategorii vyrábí, nebo pouze ve vztahu k motorovým vozidlům vyráběným výrobcem v dané kategorii, která jsou vyvážena na území druhé strany, a to za použití jedné z těchto kategorií:

- a) stejná modelová řada motorových vozidel ve stejné třídě vozidel vyráběná ve stejném zařízení na území strany;
- b) stejná modelová řada motorových vozidel vyráběná ve stejném zařízení na území strany;
- c) stejná modelová řada motorových vozidel vyráběná na území strany;
- d) stejná třída motorových vozidel vyráběná ve stejném zařízení na území strany, nebo
- e) jakákoli jiná kategorie podle případného rozhodnutí stran.

ODDÍL C

POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

Článek 18

Doklad o původu

1. Na produkty pocházející z Evropské unie se při dovozu do Kanady, stejně jako na produkty pocházející z Kanady při dovozu do Evropské unie, vztahuje preferenční sazební zacházení podle této dohody na základě prohlášení (dále jen „prohlášení o původu“).
2. Prohlášení o původu se poskytuje na faktuře nebo jiném obchodním dokladu, který dotyčný původní produkt popisuje dostatečně podrobně k tomu, aby jej bylo možné na jeho základě identifikovat.
3. V příloze 2 jsou uvedeny různé jazykové verze prohlášení o původu.

Článek 19

Povinnosti týkající se vývozu

1. Prohlášení o původu podle čl. 18 odst. 1 musí být vyplněno:
 - a) v Evropské unii vývozcem v souladu s příslušnými právními předpisy Evropské unie, a
 - b) v Kanadě vývozcem v souladu s částí V celního zákona (*Customs Act*, R.S.C., 1985, c. 1 (2nd Supp.)).
2. Vývozce, který vyplňuje prohlášení o původu, musí na žádost celního orgánu strany vývozu předložit kopii prohlášení o původu a veškeré náležité doklady prokazující status původu dotyčných produktů, včetně podpurných dokumentů nebo písemných prohlášení výrobců či dodavatelů, a splnit ostatní požadavky tohoto protokolu.
3. Prohlášení o původu musí být vyplněno a podepsáno vývozcem, není-li stanoveno jinak.
4. Strany mohou povolit, aby prohlášení o původu bylo vývozcem vyplněno buď při vývozu produktů, k nimž se vztahuje, nebo až po jejich vývozu, pokud se prohlášení o původu předloží ve straně dovozu nejpozději do dvou let od dovozu produktů, k nimž se vztahuje, nebo ve lhůtě delší, pokud ji stanoví právní předpisy dovážející strany.
5. Celní orgán strany dovozu může povolit, aby prohlášení o původu bylo použito pro více zásilek identických původních produktů, jež se uskuteční během období ne delšího než 12 měsíců, jak v daném prohlášení stanoví vývozce.
6. Jestliže vývozce poté, co vyplnil prohlášení o původu, zjistí, že dané prohlášení o původu obsahuje nesprávné informace, nebo má důvod se tak domnívat, musí neprodleně písemně uvědomit dovozce o veškerých změnách, jež mají vliv na status původu každého produktu, k němuž se prohlášení o původu vztahuje.
7. Strany mohou povolit zavedení systému, který umožňuje předkládání prohlášení o původu elektronicky a přímo od vývozce na území jedné strany dovozci na území strany druhé, přičemž místo podpisu na prohlášení o původu použije vývozce svůj elektronický podpis nebo identifikační kód.

Článek 20

Platnost prohlášení o původu

1. Prohlášení o původu platí po dobu 12 měsíců od data, kdy bylo vyplněno vývozcem, nebo po takovou delší dobu, jakou stanovila strana dovozu. Během této doby platnosti lze u celního orgánu strany dovozu požádat o preferenční sazební zacházení.
2. Strana dovozu může přijmout prohlášení o původu předložené jejímu celnímu orgánu po uplynutí doby platnosti uvedené v odstavci 1 pro účely preferenčního sazebního zacházení v souladu s právními předpisy dané strany.

Článek 21

Povinnosti týkající se dovozu

1. Pro účely žádosti o preferenční sazební zacházení musí dovozce:
 - a) předložit prohlášení o původu celnímu orgánu strany dovozu, jak požadují postupy platné v dané straně a v souladu s nimi;
 - b) vyžaduje-li to celní orgán strany dovozu, předložit překlad prohlášení o původu, a
 - c) vyžaduje-li to celní orgán strany dovozu, předložit prohlášení o tom, že produkty splňují podmínky požadované pro provádění této dohody, přičemž se toto prohlášení připojí k dovoznímu prohlášení nebo se předloží jako jeho součást.

2. Jestliže dovozce zjistí, že prohlášení o původu týkající se produktu, jemuž bylo uděleno preferenční sazební zacházení, obsahuje nesprávné informace, nebo má důvod se tak domnívat, musí neprodleně písemně uvědomit celní orgán strany dovozu o veškerých změnách, jež mají vliv na status původu daného produktu, a zaplatit případný celní dluh.
3. Pokud dovozce žádá o preferenční sazební zacházení pro zboží dovezené z území druhé strany, může dovážející strana odepřít preferenční sazební zacházení pro toto zboží, jestliže dovozce nesplňuje veškeré požadavky podle tohoto protokolu.
4. Strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby v případě, že v době, kdy byl produkt dovezen na její území, jej bylo možno považovat za původní, ale dovozce v této době neměl prohlášení o původu, mohl dovozce tohoto produktu ve lhůtě nejméně tří let ode dne dovozu požádat o vrácení cel zaplacených v důsledku toho, že danému produktu nebylo uděleno preferenční sazební zacházení.

Článek 22

Doklady týkající se přepravy přes třetí zemi

Každá strana může prostřednictvím svého celního orgánu dovozce požádat, aby prokázal, že přeprava produktu, pro nějž dovozce žádá o preferenční sazební zacházení, proběhla v souladu s článkem 14, a to tak, že předloží:

- a) přepravní doklady, včetně konosamentů či nákladních listů, na nichž je uvedena trasa přepravy a všechna místa odeslání a překládky před dovozem produktu, a
- b) pokud se odeslání nebo překládka produktu uskuteční mimo území stran, kopii celních dokladů, jimiž se celnímu orgánu prokáže, že produkt zůstal během doby, kdy se nacházel mimo území stran, pod celní kontrolou.

Článek 23

Dovoz po částech

Každá strana zajistí, že v případech, kdy se na základě žádosti dovozce a za podmínek stanovených celním orgánem strany dovozu dovážejí rozložené nebo nesložené produkty po částech ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) harmonizovaného systému, které spadají do tříd XVI a XVII nebo čísel 7308 a 9406 harmonizovaného systému, předloží se podle požadavku danému celnímu orgánu jediný doklad o původu pro tyto produkty při dovozu první části.

Článek 24

Osvobození od prohlášení o původu

1. Strana může v souladu se svými právními předpisy upustit od požadavku na předložení prohlášení o původu podle článku 21 v případě původních produktů, které tvoří zásilku nízké hodnoty odeslanou z druhé strany dohody, nebo v případě původních produktů, jež jsou součástí osobních zavazadel cestujících, kteří přijíždějí z druhé strany dohody.
2. Strany mohou vyloučit použití ustanovení odstavce 1, jestliže je dovoz součástí řady případů dovozu, u nichž se lze důvodně domnívat, že byly uskutečněny nebo naplánovány s cílem obejít požadavky tohoto protokolu týkající se prohlášení o původu.
3. Strany mohou stanovit mezní hodnoty pro produkty uvedené v odstavci 1, přičemž se o těchto omezeních vzájemně informují.

Článek 25

Podpůrné dokumenty

Dokumenty uvedené v čl. 19 odst. 2 mohou zahrnovat dokumenty týkající se:

- a) výrobních postupů, jimž byl podroben původní produkt nebo materiály použité při jeho výrobě;
- b) nákupu produktu, jeho nákladů, hodnoty a platby za něj;
- c) původu, nákupu, nákladů, hodnoty a plateb týkajících se všech materiálů použitých při výrobě produktu, včetně pro všechny materiály, včetně neutrálních prvků, a
- d) zásilky produktu.

Článek 26

Uchovávání záznamů

1. Vývozce, který vyplnil prohlášení o původu, musí uchovávat jeho kopii, stejně jako podpůrné dokumenty uvedené v článku 25 po dobu tří let od vyplnění prohlášení o původu, nebo po dobu delší, pokud tak stanoví strana vývozu.
2. Pokud vývozce doložil prohlášení o původu písemným prohlášením výrobce, musí být výrobce povinen uchovávat záznamy v souladu s odstavcem 1.
3. Pokud tak stanoví právní předpisy strany dovozu, musí dovozce, jemuž bylo přiznáno preferenční sazební zacházení, uchovávat dokumenty týkající se dovozu produktu, včetně kopie prohlášení o původu, po dobu tří let ode dne, kdy bylo preferenční zacházení uděleno, nebo po dobu delší, pokud tak daná strana stanoví.
4. Každá strana povolí v souladu se svými právními předpisy, aby dovozci, vývozci a výrobci na jejím území uchovávali dokumenty nebo záznamy na jakýchkoli médiích, pokud lze tyto dokumenty nebo záznamy vyhledávat a vytisknout.
5. Strana může odmítnout udělení preferenčního sazebního zacházení pro produkt, který podléhá ověření původu, pokud dovozce, vývozce nebo výrobce daného produktu, který je povinen uchovávat záznamy nebo dokumenty podle tohoto článku:
 - a) neuchovává záznamy nebo dokumenty relevantní pro určení původu produktu v souladu s požadavky tohoto protokolu, nebo
 - b) odepře přístup k těmto záznamům nebo dokumentům.

Článek 27

Rozpory a formální chyby

1. Zjištěním drobných rozporů mezi údaji uvedenými v prohlášení o původu a údaji v dokladech, které byly celním orgánům předloženy za účelem splnění celních formalit při dovozu produktů, není zapříčiněna neplatnost prohlášení o původu, je-li prokázáno, že se daný doklad vztahuje na předložené produkty.
2. Zjevné formální chyby, například překlepy v prohlášení o původu, nesmí vést k odmítnutí tohoto dokladu, pokud tyto chyby nevyvolávají pochybnost o správnosti údajů v obsažených v tomto dokladu.

Článek 28

Spolupráce

1. Strany spolupracují s cílem zajistit jednotnou správu a výklad tohoto protokolu a prostřednictvím svých celních orgánů si vzájemně pomáhají při ověřování statusu původu produktů, z nějž vychází prohlášení o původu.
2. Pro snadnější ověřování či pomoc podle odstavce 1 si celní orgány stran dohody prostřednictvím Evropské komise vzájemně vymění adresy příslušných celních orgánů.
3. Panuje shoda na tom, že veškeré výdaje na provádění odstavce 1 přebírají celní orgány strany vývozu.
4. Shoda panuje dále na tom, že celní orgány stran projednají celkové provádění a správu postupu ověřování, včetně prognóz pracovní zátěže a projednání priorit. V případě neobvyklého zvýšení počtu žádostí spolu budou celní orgány stran dohody jednat, aby stanovily priority a zvážily kroky, které je třeba učinit pro zvládnutí pracovní zátěže, přičemž vezmou v úvahu provozní požadavky.
5. Pokud jde o produkty považované za původní v souladu s článkem 3, mohou strany spolupracovat se třetí zemí s cílem vypracovat celní postupy založené na zásadách tohoto protokolu.

Článek 29

Ověření původu

1. Aby bylo zajištěno řádné uplatňování tohoto protokolu, musí si strany prostřednictvím svých celních orgánů vzájemně pomáhat při ověřování, zda jsou produkty původní, a při zajišťování správnosti žádostí o preferenční sazební zacházení.
2. Žádost strany o ověření původu týkající se toho, zda je produkt původní, nebo zda jsou splněny všechny ostatní požadavky tohoto protokolu, musí být:
 - a) založena na použití metod posuzování rizik uplatňovaných celním orgánem strany dovozu, což může zahrnovat náhodný výběr, nebo
 - b) podána tehdy, jestliže strana dovozu má důvodné pochybnosti o tom, zda je produkt původní, nebo zda jsou splněny všechny ostatní požadavky tohoto protokolu.
3. Celní orgán strany dovozu může ověřit, zda je produkt původní, tak, že písemně požádá, aby celní orgán strany vývozu provedl ověření, zda je produkt původní. Žádá-li celní orgán strany dovozu o ověření, musí celnímu orgánu strany vývozu poskytnout tyto údaje:
 - a) totožnost celního orgánu, který žádost vystavuje;
 - b) jméno vývozce nebo výrobce, jenž má být podroben ověření;
 - c) předmět a rozsah ověření, a
 - d) kopii prohlášení o původu a popřípadě jakékoli jiné relevantní dokumenty.
4. V případě potřeby může celní orgán strany dovozu požádat, v souladu s odstavcem 3, celní orgán strany vývozu o konkrétní dokumenty a informace.
5. Žádost celního orgánu strany dovozu podle odstavce 3 musí být celnímu orgánu strany vývozu zaslána doporučeně nebo jakýmkoli jiným způsobem, kdy daný celní orgán vystaví potvrzení o přijetí.

6. Celní orgán strany vývozu provede ověření původu. Za tímto účelem si celní orgán může v souladu s vnitrostátními právními předpisy, vyžádat dokumenty, požádat o jakékoli důkazy nebo navštívit prostory vývozce nebo výrobce, aby přezkoumal záznamy uvedené v článku 25 a provedl prohlídku zařízení používaných při výrobě produktu.

7. Pokud vývozce doložil prohlášení o původu písemným prohlášením výrobce nebo dodavatele, může vývozce na žádost strany vývozu zařídit, aby výrobce nebo dodavatel poskytl dokumenty nebo informace přímo celnímu orgánu této strany.

8. Ověření, zda je produkt původní a splňuje ostatní požadavky tohoto protokolu, provede celní orgán strany vývozu co nejdříve a v každém případě do 12 měsíců po obdržení žádosti podle odstavce 4, přičemž:

a) celnímu orgánu strany dovozu zašle doporučeně nebo jakýmkoli jiným způsobem, kdy daný celní orgán vystaví potvrzení o přijetí, písemnou zprávu, na jejímž základě může daný celní orgán určit, zda se jedná o původní produkt, a která obsahuje:

- i) výsledky ověření;
- ii) popis produktu, který je předmětem ověření, a jeho sazební zařazení relevantní pro uplatnění pravidla původu;
- iii) popis a vysvětlení postupu výroby dostačující k odůvodnění statusu původu produktu;
- iv) informaci o způsobu provedení ověření, a
- v) případně podpůrnou dokumentaci, a

b) v souladu s vnitrostátními právními předpisy informuje vývozce o svém rozhodnutí ohledně otázky, zda se jedná o původní produkt.

9. Lhůtu uvedenou v odstavci 8 lze prodloužit na základě vzájemné dohody dotčených celních orgánů.

10. Do doby, než budou známy výsledky ověření původu provedeného podle odstavce 8 nebo konzultací podle odstavce 13, celní orgán strany dovozu s ohledem na případná preventivní opatření, která považuje za nezbytná, nabídne dovozci propuštění produktu.

11. V případě, že výsledek ověření původu nebyl oznámen v souladu s odstavcem 8, může celní orgán dovážející strany odepřít preferenční sazební zacházení pro určitý produkt, má-li důvodné pochybnosti nebo pokud není schopen určit, zda je produkt původní.

12. Existují-li rozdíly, pokud jde o postupy ověřování podle tohoto článku nebo ohledně výkladu pravidel původu při určení, zda produkt splňuje požadavky na označení jako původní, a tyto rozdíly nelze vyřešit konzultacemi mezi celním orgánem žádajícím o ověření a celním orgánem odpovědným za provedení ověření, a jestliže má celní orgán dovážející strany v úmyslu provést určení původu, jež by bylo v rozporu s písemnou zprávou předloženou podle odst. 8 písm. a) celním orgánem vyvážející strany, oznámí tuto skutečnost dovážející strana straně vyvážející do 60 dnů od obdržení písemné zprávy.

13. Za účelem vyřešení těchto rozdílů vedou strany na žádost kterékoli ze stran konzultace, které uzavrou do 90 dnů ode dne oznámení podle odstavce 12. Lhůtu pro uzavření konzultací lze prodloužit případ od případu na základě vzájemné písemné dohody mezi stranami. Celní orgán dovážející strany může učinit své rozhodnutí ohledně určení původu až po uzavření těchto konzultací. Strany mohou rovněž usilovat o vyřešení těchto rozdílů v rámci Smíšeného výboru pro celní spolupráci uvedeného v článku 34.

14. Ve všech případech se řešení rozdílů mezi dovozcem a celním orgánem strany dovozu řídí právními předpisy strany dovozu.

15. Tento protokol nebrání celnímu orgánu strany dohody vydat určení původu nebo předběžné rozhodnutí týkající se jakékoli záležitosti, již projednává Smíšený výbor pro celní spolupráci nebo Výbor pro obchod se zbožím zřízený podle článku 26.2 písm. a) (Specializované výbory), ani přijmout jakékoli jiné opatření, jež považuje za nezbytné, dokud nebude nalezeno řešení záležitosti podle této dohody.

Článek 30

Přezkum a odvolání

1. Každá strana přiznává v podstatě stejné právo na přezkum určení původu a předběžného rozhodnutí, jež vydal její celní orgán, a na odvolání proti němu, jaké přiznává dovozcům se sídlem na jejím území, každé osobě, která:
 - a) obdržela určení původu při uplatňování tohoto protokolu, nebo
 - b) obdržela předběžné rozhodnutí podle čl. 33 odst. 1.
2. V návaznosti na články 27.3 (Správní řízení) a 27.4 (Přezkum a odvolání) každá strana zajistí, aby práva na přezkum a na odvolání podle odstavce 1 zahrnovala alespoň dvě úrovně odvolání nebo přezkumu, včetně alespoň jedné soudní nebo kvazisoudní úrovně.

Článek 31

Sankce

Každá strana zachová opatření, která ukládají trestní, občanskoprávní nebo správní sankce za porušení jejich právních předpisů v souvislosti s tímto protokolem.

Článek 32

Důvěrnost

1. Tento protokol nepožaduje od žádné strany, aby poskytovala informace nebo přístup k obchodním informacím nebo k informacím týkajícím se identifikované nebo identifikovatelné fyzické osoby, jejichž zveřejnění by bránilo vymahatelnosti práva nebo by bylo v rozporu s právními předpisy dané strany týkajícími se ochrany obchodních informací a osobních údajů a soukromí.
2. Každá strana zachovává v souladu se svými právními předpisy důvěrnost informací shromážděných podle tohoto protokolu a chrání tyto informace před zveřejněním, které by mohlo poškodit konkurenční postavení osoby, která informace poskytla. Je-li strana, jež informace obdržela nebo získá, podle svých právních předpisů povinná tyto informace zveřejnit, musí dotyčná strana vyrozumět osobu nebo stranu, která tyto informace poskytla.
3. Každá strana zajistí, aby důvěrné informace shromážděné podle tohoto protokolu nebyly použity pro jiné účely než pro správu a provádění určení původu a celních záležitostí, kromě případů, kdy to povolí osoba nebo strana, která důvěrné informace poskytla.
4. Bez ohledu na odstavec 3 může strana povolit použití informací shromážděných podle tohoto protokolu v jakémkoli správním, soudním nebo kvazisoudním řízení zahájeném pro nedodržení celních předpisů provádějících tento protokol. Strana o takovém použití předem informuje osobu nebo stranu, která informace poskytla.
5. Strany si vyměňují informace o svých příslušných právních předpisech týkajících se ochrany údajů za účelem usnadnění fungování a uplatňování odstavce 2.

Článek 33

Předběžná rozhodnutí týkající se původu

1. Každá strana prostřednictvím svého celního orgánu zajistí, aby před dovozem produktu na její území bylo v souladu s jejími právními předpisy urychleně vydáváno písemné předběžné rozhodnutí o tom, zda produkt splňuje požadavky na označení jako původní podle tohoto protokolu.
2. Každá strana přijme nebo zachová postupy pro vydávání předběžných rozhodnutí, včetně podrobného popisu informací, jež jsou odůvodněně nezbytné pro vyřízení žádosti o vydání rozhodnutí.
3. Každá strana zajistí, aby její celní orgán:
 - a) mohl kdykoli v průběhu posuzování žádosti o vydání předběžného rozhodnutí požádat o doplňkové informace od osoby, která o vydání rozhodnutí požádala;

- b) vydal rozhodnutí do 120 dnů ode dne, kdy obdržel všechny potřebné informace od osoby, která o vydání předběžného rozhodnutí požádala, a
- c) podal osobě, která o vydání předběžného rozhodnutí požádala, úplné vysvětlení důvodů rozhodnutí.
4. Pokud žádost o vydání předběžného rozhodnutí zahrnuje otázku, která je předmětem:
- a) ověření původu;
- b) přezkumu ze strany celního orgánu nebo odvolání podávaného k celnímu orgánu, nebo
- c) soudního nebo kvazisoudního přezkumu na území, k němuž má celní orgán místní příslušnost,
- může celní orgán v souladu s vnitrostátními právními předpisy odmítnout nebo odložit vydání rozhodnutí.
5. S výhradou odstavce 7 uplatní každá strana předběžné rozhodnutí na dovoz produktu, pro nějž bylo o vydání rozhodnutí požádáno, na její území v den, kdy bylo toto rozhodnutí vydáno, nebo k pozdějšímu datu v rozhodnutí uvedeném.
6. Každá strana zajistí jakékoli osobě žádající o vydání předběžného rozhodnutí stejné zacházení, jaké poskytla jakékoli jiné osobě, již předběžné rozhodnutí vydala, pokud jsou skutkový stav a okolnosti totožné ve všech významných ohledech.
7. Strana, která vydala předběžné rozhodnutí, jej může změnit nebo zrušit:
- a) pokud se rozhodnutí zakládá na nesprávném skutkovém zjištění;
- b) dojde-li ke změně podstatných skutečností nebo okolností, na nichž je rozhodnutí založeno;
- c) za účelem dosažení souladu se změnou kapitoly dva (Národní zacházení a přístup zboží na trh) nebo tohoto protokolu, nebo
- d) za účelem dosažení souladu se soudním rozhodnutím nebo změnou svých právních předpisů.
8. Každá strana zajistí, aby změna nebo zrušení předběžného rozhodnutí nabyly účinnosti ke dni vydání změny nebo zrušení, nebo k pozdějšímu datu, je-li v rozhodnutí stanoveno, a aby se nepoužily na dovoz produktu, k němuž došlo před tímto datem, pokud osoba, které bylo předběžné rozhodnutí vydáno, jedná v souladu s jeho podmínkami.
9. Aniž je dotčen odstavec 8, může strana, která vydala předběžné rozhodnutí, v souladu se svými právními předpisy odložit datum účinnosti změny nebo zrušení nejvýše o šest měsíců.
10. S výhradou odstavce 7 každá strana zajistí, aby předběžná rozhodnutí zůstávala v platnosti a byla plněna.

Článek 34

Výbor

Smíšený výbor pro celní spolupráci (dále jen „smíšený výbor“), jemuž je udělena pravomoc jednat pod záštitou Smíšeného výboru CETA coby zvláštní výbor podle čl. 26.2 odst. 1 (Specializované výbory), může přezkoumat tento protokol a doporučit změny jeho ustanovení Smíšenému výboru CETA. Smíšený výbor se vynasnaží rozhodnout:

- a) o jednotné správě pravidel původu, včetně sazebního zařazení a otázek oceňování v souvislosti s tímto protokolem;
- b) o technických, interpretačních či správních záležitostech v souvislosti s tímto protokolem, nebo
- c) o prioritách ve vztahu k ověřování původu a dalším záležitostem z ověřování původu vyplývajícím.
-